

Vestfold og Telemark

FYLKESKOMMUNE

KULTUR- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET
Postboks 8030 DEP
0030 OSLO

Seksjon for kultur, idrett og friluftsliv

Vår dato: 16.02.2023
Deres dato:
Vår referanse:
Deres referanse: 23/05963-7
Vår saksbehandler:

Therese Surdal Lahus

Innspill til ny nasjonal strategi for kulturfrivillighet

Vi viser til Kultur- og likestillingsdepartementet sitt arbeid med en ny nasjonal strategi for kulturfrivillighet og invitasjonen om å komme med innspill til strategiarbeidet. Fristen for å sende inn innspill var 1.februar, men Vestfold og Telemark fylkeskommune fikk i e-post datert 18.januar utsatt frist til 16.februar. Årsaken var at innspillet ble politisk behandlet i Hovedutvalg for kultur, folkehelse, tannhelse og idrett 16.2.2023, sak 6/23. Det ble fattet følgende vedtak:

- 1. Innspillet til ny nasjonal strategi for kulturfrivillighet og regionale kulturfond vedtas slik det fremgår i vedlegg 1.*
- 2. Innspillet til ny nasjonal strategi for kulturfrivillighet og regionale kulturfond sendes til Kultur- og likestillingsdepartementet.*
- 3. Hovedutvalget slutter seg til innspillet fra rådet for personer med funksjonsnedsettelse.*

Innspill fra rådet for personer med nedsatt funksjonsevne 7.2.2023 sak 9/23:

Rådet er fornøyd med at det skal arbeides med en oversikt over hvor man finner frem til søkemulighetene. Dette vil gi de frivillige organisasjoner større handlingsrom. Søknads- og rapporteringsrutiner bør være tillitsbasert og minst mulig byråkratisk. Årsmelding og revidert regnskap bør være nok dokumentasjon.

Innspillet fra Vestfold og Telemark fylkeskommune ligger vedlagt dette brevet.

Øvrige dokumenter i saksbehandlingen kan leses her: [Vestfold og Telemark fylkeskommune - Møtekalender og saker \(vtfk.no\)](https://www.vestfoldtelemark.no/motekalender-og-saker)

Vi ønsker departementet lykke til med det videre arbeidet med den nasjonale strategien for kulturfrivillighet og utredningen av regionale kulturfond. Vestfold og Telemark fylkeskommune deltar gjerne i det videre arbeidet med hvordan regionale kulturfond bør innrettes og administreres.

Med hilsen

Therese Surdal Lahus
rådgiver
therese.surdal.lahus@vtfk.no

Vedlegg:

1. Innspill til nasjonal strategi for kulturfrivillighet

Dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.

Mottaker	Kontaktperson	Adresse	Post
KULTUR- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET		Postboks 8030 DEP	0030 OSLO

Innspill til nasjonal strategi for kulturfrivillighet

Viser til invitasjonen om å komme med innspill til arbeidet med en ny nasjonal strategi for kulturfrivillighet og utredningen av regionale kulturfond. Det er svært positivt at regjeringen vil legge fram en slik strategi og på den måten løfte det lokale og regionale kulturlivet i hele landet.

Innspillet fra Vestfold og Telemark fylkeskommune til strategiarbeidet tar utgangspunkt i følgende:

- [Kulturstrategien «Vestfold og Telemark – der mennesker møtes». 2021-2024.](#)
- [Temadokumentet om frivillighet, Temadokument om tradisjonskultur, Temadokument om musikk, Temadokument om scenekunst, Temadokument om viktigsatsing,](#)
- Rapporten [Kunnskap om frivillighet i Vestfold og Telemark.](#)
- Oppsummeringer fra ulike medvirkningsmøter og samskapingsprosesser vi har hatt med frivilligheten i fylket i 2022.
- Oppsummering fra innlegg og gruppearbeid fra innspillsmøtet med kulturfrivilligheten i Vestfold og Telemark 9.januar 2023, vedlegg 1.

Bred deltakelse og tilgang på kunst og kulturaktivitet i hele landet

- [Hva er de største utfordringene for at flere skal kunne delta i kulturfrivilligheten?](#)

Det er deltakerne og bidragsyterne som skaper frivillig sektor. I dag er enkelte grupper underrepresentert i sektoren. Barrierene mot deltakelse er sammensatte og kan oppleves forskjellig. Økonomi, utdanning, språkkunnskaper, negativ sosial kontroll, lite nettverk, mistillit til organiserte aktiviteter, manglende kunnskap om frivillige organisasjoner og deres arbeid, psykiske og fysiske helseproblemer, krevende arbeidssituasjon, uklare forventninger og lite kunnskap om dugnadskultur, er noen av barrierene som hindrer deltakelse. For at alle skal ha mulighet til å delta i frivillige organisasjoner må barrierene som hindrer deltagelse bygges ned.

Tall fra Ungdataundersøkelsen 2021 og Folkehelseundersøkelsen 2021 viser at den største utfordringen med tanke på deltakelse, er at det er stor sosial ulikhet. Vestfold og Telemark har en høy andel barn i lavinntektsfamilier, sammenlignet med resten av landet, og mange av disse har innvandrerbakgrunn. Det er størst deltakelse blant ungdommer som har foreldre med høy utdanning og sosioøkonomisk status, og lavest deltakelse blant ungdommer fra familier med lav sosioøkonomisk status. Kostbart utstyr og dyre kontingenter kan være noe av forklaringen, og i Ungdataundersøkelsen svarer 16 % av ungdommene at foreldrene av og til eller ofte mangler penger til å betale for fritidsaktiviteter de ønsker å delta i, slik som idrett, kino, bursdager, reiser osv. Deltakelse i organisert aktivitet eller frivillig arbeid blant voksne har også en tilsvarende økning etter sosioøkonomisk status. De som faller utenfor utdanning eller arbeidsliv og har dårlig økonomi, deltar sjeldnere i organisasjonslivet.

- Hva slags erfaringer har lag og foreninger gjort seg under og etter koronaen?

I Vestfold og Telemark er det registrert rundt 4 800 forskjellige frivillige organisasjoner av ulik størrelse og med varierende formål og aktiviteter. I årene fram mot pandemien var deltakelsen i frivillige aktiviteter stabil, med en liten vekst i 2017/2018. Med nedstengningen som fulgte av koronapandemien i 2020 falt naturlig nok deltakelsen markant. Organisasjonene gir tilbakemelding om at flere kjenner på ensomhet og psykisk uhelse, og at det trengs møteplasser og et aktivitetstilbud også på dagtid. Det er mer utfordrende å få med ungdomsgruppen på aktiviteter, enn barnegruppen.

Aktiviteten har for mange organisasjoner tatt seg opp igjen, men de melder at den største utfordringen er å få frivillige til å drifte organisasjonene, anleggene og aktivitetstilbudet. Hvordan folk ønsker å engasjere seg, er i endring. Forskning viser at frivillig arbeid generelt har økt, men viljen til å ta på seg verv og drifte organisasjoner har gått ned. Frivillige ivrer ikke etter å drifte anlegg og gjennomføre dugnader. Frivilligheten har blitt mer aktivitetsorientert, med større fokus på egenutfoldelse og tidsavgrensede oppgaver enn mer langvarig organisasjonsarbeid. Det blir vanskeligere å drive organisasjonene og medlemsdemokratiet over tid på frivillig basis.

Frivilligheten i Vestfold og Telemark melder at de bruker for mye tid og energi på å få drifta til å gå rundt, i stedet for kjerneaktiviteten til laget eller foreningen. De peker på forutsigbare rammevilkår som en viktig innsatsfaktor og de ønsker seg en grunnstøtte til aktiviteten. Hvis rammevilkårene/grunnstøtten økes, kan medlemsavgifter og kontingenter holdes på et lavere nivå og gjøre aktivitetstilbudet rimeligere for deltakerne. Det finnes en rekke muligheter til å søke om prosjekttilskudd, men det krever mye tid og ressurser på søknadsskriving, oppfølging, rapportering osv.

- Hva kan gjøres for å nå grupper som i mindre grad deltar og inkludere flere i aktiviteter?

Å inkludere flere krever gjerne endringer i hvordan man rekrutterer, hvordan lokalene er utformet, hvilke aktiviteter som tilbys eller hvordan man jobber med leder-, instruktør- og trenerutvikling. Slike endringer krever igjen ressurser og behov for økte inntekter eller bevilgninger fra det offentlige. I tillegg krever det en større samordnet innsats på tvers av sektorer og mellom frivillige organisasjoner og hjelpeapparatet.

Andelen eldre øker i hele landet. I 2021 var 18 % av befolkningen i Vestfold og Telemark 67 år eller eldre. Eldre er en stor ressurs som det blir stadig viktigere å inkludere i frivillig arbeid. Ved å skape et aldersvennlig samfunn kan eldre få så mange gode leveår som mulig. Frivilligheten spiller en viktig rolle, ved å gi folk mulighet til å bidra som frivillige etter at de har gått ut av arbeidslivet, og ved at frivillige kan skape aktivitet for personer med et hjelpebehov.

Konkrete forslag: Et viktig innspill i arbeidet med den nasjonale strategien for kulturfrivillighet er å se på økonomiske virkemidler og tiltak som sikrer deltakelse for alle uavhengig av sosioøkonomisk status. Fritidserklæringen må følges opp og den nasjonale tilskuddsordningen for å inkludere barn og unge må videreføres og styrkes. Den nasjonale grunnstøtten til frivillige organisasjoner nasjonalt bør økes, slik at disse midlene kan spres ut til det regionale og lokale leddet. I tillegg bør det vurderes økonomiske

støtteordninger til drift, som husleie, strøm, anleggskostnader etc.

Møteplasser og tilgang på egnede kulturarenaer for aktivitet, læring og opplevelser

- Hva kjennetegner møteplasser der det er lagt til rette for læring og gode opplevelser?

De gode møteplassene for aktivitet, læring og opplevelser er de som er tilrettelagt for formålet, som er universelt utformede, har en moderne standard og som innbyr til deltakelse. Det kan være alt fra de store regionale kulturhusene, de lokale grendehusene, bibliotekene og øvingsrommene på skolene. Det viktigste er at de er tilpasset brukerne og publikum på en god måte.

God infrastruktur og et rimelig og tilgjengelig offentlig transporttilbud til møteplassene og arenaene er en viktig, men mange steder, særlig i distriktene, er dette mangelfullt. Det er også en sosioøkonomisk utfordring med tanke på deltakelse, for det fordrer at man har penger til kollektivtransport eller egen bil for å delta på kultur- og fritidsaktiviteter.

Vi ser mange gode eksempler på delingskultur og læring når frivillige organisasjoner møtes på tvers, på felles arenaer. Ulike aktivitetshus og felleslokaler for både organisert og egenorganisert kulturaktivitet bør prioriteres. I kommunene finnes også mange møteplasser som med fordel kunne vært utnyttet enda mer, f.eks. skoler, kirker, bibliotek, museer og bygdetun. Men det fordrer gjerne midler til ulike tilretteleggingstiltak og tilpasninger, noe som det bør være mulig å søke på gjennom offentlige tilskuddsordninger. Lokalt fungerer også frivilligsentralene som viktige knutepunkt og møteplasser. Flere frivilligsentraler melder om behov for flere ressurser, særlig i forhold til grunnbemanning.

Fylkeskommunen arrangerer årlig flere møteplasser for frivilligheten i fylket og vi får tilbakemeldinger på at de frivillige organisasjonene ønsker seg flere fagsamlinger, nettverksmøter, dialogarenaer og samskapende prosesser. I en spørreundersøkelse til de frivillige organisasjonene på regionalt nivå våren 2022, fikk vi tilbakemelding om at fylkeskommunen bør ta en aktiv rolle når det gjelder «samarbeid, nettverk og møteplasser», i tillegg kommer «demokrati og medvirkning». Dette henger sammen, og handler om å legge til rette for arenaer, møteplasser og prosesser der frivilligheten får mulighet til å påvirke politiske prosesser.

- Hva er de største utfordringene og suksessfaktorene for å sikre tilgang til egnede lokaler og kulturarenaer?

Sambruk / flerbruk og samlokalisering av arenaer for ulike fritidsaktiviteter kan være en suksessfaktor for læring og gode opplevelser. Det kan også stryke samspillet mellom det profesjonelle og frivillige kulturlivet. Men, noen ganger kan det føre til uheldige kompromisser. Da kan kulturfrivillighetens tilbud bli dårligere, enn om det var lokaler planlagt til kultur som hovedformål. Det er behov for å sikre gode planprosesser i kommunene og fylkene, slik at kulturfrivillighetens behov blir ivaretatt.

En utfordring når det gjelder dagens lokaler og arenaer er at disse nødvendigvis ikke er tilrettelagt for kulturaktiviteten. Mye av kulturaktiviteten foregår på skoler, som i mer eller mindre grad er egnet til formålet. Mange av lokalene er i eldre bygg, der det er behov for rehabilitering i forhold til universell utforming, akustikk, lagerlokaler etc. Det er et stort behov for oppgradering og modernisering av små og store kulturarenaer. Rammen på den desentraliserte tilskuddsordningen til kulturbygg har blitt redusert over tid og er altfor lav i dag.

- Hva slags gode eksempler finnes og hvordan kan vi lære mer av hverandre?

Det finnes mange gode eksempler på egnede lokaler for kulturfrivilligheten i Vestfold og Telemark, som det også finnes i landet for øvrig. Det bør foretas en kartlegging, der noen eksempler fra hvert fylke velges ut og løftes fram, f.eks. gjennom en digital ressursbank, som videre kan brukes til inspirasjon og læring for andre. En slik ressursbank finnes for idrettsanlegg:

<https://www.godeidrettsanlegg.no/>.

Konkrete forslag: Den statlige tilskuddsordningen «desentralisert ordning for tilskudd til kulturbygg» bør økes betydelig. Det bør utarbeides en nasjonal veileder for egnede kulturarenaer for aktivitet, læring og opplevelser, slik det finnes en rekke av på idrettsfeltet. I tillegg bør det vurderes å lage en digital ressursbank med gode eksempler.

Samspill mellom den profesjonelle og frivillige kulturen

- Hva er erfaringene fra samarbeid og samspill mellom den profesjonelle og frivillige kulturen?
- Hva slags gode eksempler finnes og hvordan kan vi lære mer av hverandre?
- Hvordan kan samspillet bli enda bedre, og hva vil vi oppnå med dette?

Innholdet i alle kulturaktiviteter skapes i samspill mellom det offentlige og private, profesjonelle og amatører og gjennom en betydelig frivillig innsats. I Vestfold og Telemark gjennomføres en rekke forskjellige kulturarrangementer som festivaler, foredrag, forestillinger, kino, konserter, kurs, markeder, mesterskap, spel, turneringer, utstillinger og vandringer. Felles for mange av disse, er at de gjennomføres i et nært og tett samarbeid mellom profesjonelle og frivillige. I temadokumentene som vi viser til innledningsvis finnes gode eksempler på samspill mellom den profesjonelle og frivillige kulturen innenfor musikk, scenekunst, tradisjonskultur og vikingtidssatsing.

I kommunene er kulturskolene viktige arbeidsplasser for profesjonelle kunstnere og kulturarbeidere og mange av disse er også f.eks. instruktører eller dirigenter for det frivillige kulturlivet på kveldstid og i helgene. Kulturskolenes rolle i det lokale samspillet mellom kulturfrivillighet og profesjonelle aktører kan styrkes.

Samspillet mellom den profesjonelle og frivillige kulturen kan også styrkes gjennom felles møteplasser og deltakelse i nettverk. Her har alle offentlige forvaltningsnivåer en viktig rolle som tilrettelegger og koordinator. En tilskuddsordning, som regionale kulturfond, kan også være utløsende og stimulere til nye samarbeids- og utviklingsprosjekter.

Vi ønsker å trekke fram et eksempel fra Vestfold og Telemark, det interkommunale prosjektet *Frivillighet, samskaping og sosial inkludering* som er nærmere omtalt på side 25 i temadokumentet om frivillighet. Prosjektet er en del av *Program for folkehelsearbeid, Vestfold på laget*.

Programsatsingen ble etablert av kommunesektoren ved KS og utviklet i samarbeid med Helse- og omsorgsdepartementet, Helse- og helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet. Det bør vurderes et tilsvarende program på kulturfeltet, for å styrke samspillet og samskaping mellom den profesjonelle og frivillige kulturen [Temadokumentet om frivillighet](#).

Konkrete forslag: I strategien for kulturfrivillighet bør det vurderes et statlig program/tilskuddsordning som vektlegger samskaping mellom offentlig sektor, næringslivet, academia, den profesjonelle og frivillige kulturen og sivilsamfunnet.

Offentlige tilskuddsordninger og tiltak

- Hva er de største utfordringene med dagens ordninger og hvordan kan de bli enda bedre?

Tilbakemeldingene fra kulturfrivilligheten i fylket er at mange av dagens tilskuddsordninger er for omstendelige og tidkrevende. Det kan ta svært lang tid fra søknad sendes inn til svar mottas, på grunn av kun en årlig frist og lang behandlingstid med politisk vedtak. Løpende søknadsfrister og kortere behandlingstid er ønskelig. Tilskuddsordningene kan være vanskelige å forstå med et byråkratisk språk og omfattende søknads- og rapporteringsskjemaer. Flere av dagens ordninger er lite langsiktige/forutsigbare ved at det kun gis tilsagn et år av gangen. Tilskuddsordningene er gjerne ganske spesifikke med rigide kriterier. Det er ønskelig med mer generelle ordninger, som kan treffe bredt og tilpasses lokale behov. Organisasjonene ønsker forutsigbare rammevilkår, enten gjennom økt driftsstøtte eller flerårige tilskudd til prosjekter.

Det er en stor utfordring at dagens ordning «desentralisert ordning for tilskudd til kulturbygg» er underfinansiert. Det er behov for å øke rammen, slik at infrastrukturen til kulturlivet blir bedre. I tillegg bør frivillige kulturorganisasjoner som bygger nye eller rehabiliterer eldre bygg kunne søke om momsfradrag, slik ordningen er på idrettsanlegg. Det er i dag en stor forskjellsbehandling på dette området.

- Hva hindrer og fremmer frivillig engasjement og hva kan gjøres for å forenkle og samordne ordninger?

«Det må være enkelt å være frivillig». De frivillige ønsker å bruke tiden på kjerneaktiviteten til laget eller foreningen, ikke til administrasjon for å få driften til å gå rundt. Alle virkemidler og tiltak som gjør driften lettere vil fremme frivillig engasjement.

Den nye nettsiden [Tilskudd.no – Statlige tilskudd til frivillige organisasjoner \(dfo.no\)](#), som samler alle statlige tilskuddsordninger til frivillige organisasjoner, er et svært godt grep! Denne siden må kommuniseres ut i større grad og utvikles fortløpende. I tillegg bør det være mest mulig standardiserte og like digitale søknads- og rapporteringsskjemaer. Det vil forenkle tilskuddsordningene.

- Hvordan kan offentlige myndigheter få til et godt samarbeid og samspill med frivillige organisasjoner?

For å nå bærekraftsmålene er bærekraftsmål 17, *Samarbeid for å nå målene*, helt sentralt. Myndigheter, næringslivet, akademia og sivilsamfunnet må samarbeide for å oppnå en bærekraftig utvikling. Det finnes ulike måter å samarbeide på. Frivilligheten og sivilsamfunnet er tydelige på at de ønsker mer samarbeid i form av samskaping [Knekk Samhandlingskoden](#). Men samskaping innebærer også et større koordineringsansvar, og dermed et betydelig merarbeid fra det offentlige, både på nasjonalt, regionalt og lokalt nivå. Det krever også en viss kompetanse i å fasilitere denne typen samarbeid og en innsats for å implementere denne måten å samhandle med ulike aktører på. Det fordrer tilstrekkelige administrative ressurser og økonomiske virkemidler. Vi ser behov for en tydeligere definering av frivillighet og samskaping med sivilsamfunnet som et fagområde.

Det offentlige må etablere nettverk og legge til rette for gode og jevnlig møteplasser som skaper dialog og samarbeid på tvers av sektorer. Vestfold og Telemark fylkeskommune har god erfaring med å invitere til ulike møteplasser som setter frivillighet på dagsorden og hvor man tar opp ulike saker som er viktige for frivilligheten. Vi opplever at kommunene, frivilligsentralene og de frivillige organisasjonene på regionalt nivå prioriterer disse møteplassene. På hver samling legger vi opp til deling av kunnskap og kompetanse, dialog og samskapende prosesser, og innspillene gir oss et godt grunnlag for ny politikkutforming og innretningen av arbeidet på frivillighetsfeltet.

En tilbakemelding fra frivilligheten i fylket, er at det offentlige i enda større grad bør involvere frivillige organisasjoner på et tidlig tidspunkt i saker som berører dem. For å få til et godt samspill må frivilligheten involveres i starten av prosessene, i stedet for på slutten når høringsperioden pågår. Da oppleves den reelle muligheten for å påvirke som liten, og organisasjonenes oppslutning kan derfor være lav.

Kulturfrivilligheten i Vestfold og Telemark peker også på viktigheten av god informasjon og kommunikasjon, både på ulike nettsider og i kontakt for øvrig. Det er ønskelig med frivillighetsrådgivere i kommunene og fylkeskommunen, slik at de vet hvem de kan kontakte for videre veiledning. Administrative ressurser på frivillighetsfeltet er i dag svært varierende i mange kommuner og fylkeskommuner.

- Hvordan kan virkemidler og tiltak lokalt, regionalt og nasjonalt innrettes for å bli enda bedre?

Virkemidler og tiltak må til enhver tid innrettes i dialog med frivillig sektor, og utformes på en slik måte at de dekker frivillighetens behov og samtidig løser samfunnsutfordringer. Det offentlige må ta initiativ til medvirkning og samskapende prosesser, slik at en iverksetter virkemidler og tiltak som gir best mulig effekt. Det er viktig å se på lokale tilpasninger og fleksibilitet i ordninger, slik at de når bredt ut og treffer både små og store aktører. I tillegg er det nødvendig å sikre et godt samspill mellom de offentlige forvaltningsnivåene.

En konkret tilbakemelding vi har fått er at tidshorizonten for rapportering må vurderes i tilskuddsordninger som er prosjektbaserte. Korte frister for gjennomføring er utfordrende for mange frivillige organisasjoner, siden det ofte tar tid å iverksette planer og gjennomføre prosjekt. Større

romslighet på tidsfrister kan øke kvaliteten og føre til at flere søker. I tillegg bør en vurdere om prosjekter som gir gode resultater, bør få muligheten til å søke om støtte til å videreføre arbeidet. Flere organisasjoner gir tilbakemelding på at de ofte må «finne opp kruttet på nytt», i stedet for å legge innsatsen i tiltak som allerede fungerer godt.

Konkrete forslag: Dagens tilskuddsordninger og rapporteringsrutiner bør innrettes, forenkles og kommuniseres på en forståelig og god måte. Virkemidler som forenkler driften til organisasjonene bør vurderes, f.eks. økt driftstilskudd, flerårig prosjektstøtte, reduserte avgifter og momsfradrag på varer og tjenester.

Avgrensning og begrepsforståelse

I Vestfold og Telemark har vi definert kulturbegrepet på følgende måte: *Kulturbegrepet i kulturstrategien inkluderer alle fagområdene som sektor for kultur, regional identitet, idrett og frivillighet i fylkeskommunen arbeider med: bibliotekutvikling, friluftsliv, idrett, immateriell og materiell kulturarv, kulturfrivillighet, kunst, museum og privatarkiv.*

Begrepet kulturfrivillighet omfatter all frivillighet på kulturområdet. Brukes begrepet frivillighet, uten kultur- foran, inkluderer det all frivillighet i samfunnet.

I arbeidet med ny nasjonal strategi for kulturfrivillighet er det i vår region reist spørsmål om hvordan Kultur- og likestillingsdepartementet definerer begrepet kulturfrivillighet. Departementet har så langt kommunisert at idrett og friluftsliv ikke er inkludert i begrepet.

Vestfold og Telemark fylkeskommune vil anbefale at **begrepet kulturfrivillighet defineres og tydeliggjøres, slik at det blir enkelt å forstå og kommunisere hvilken del av frivilligheten regjeringen innlemmer i dette begrepet.**

En definisjon vil både være klargjørende, men vil også gi ulike muligheter og begrensninger i regionene.

Regionale kulturfond

Som regional utviklingsaktør har fylkeskommunen et særlig ansvar som kunnskapsleverandør og kompetanseutvikler, koordinator og samarbeidspartner. I tillegg har det offentlige en viktig tilretteleggerrolle, og fungerer ofte som et bindeledd mellom den profesjonelle og frivillige kulturen. Et samspill mellom disse er ofte veldig verdifullt og det gir positive samfunnsmessige ringvirkninger. Dessverre faller slikt samarbeid ofte mellom to stoler når det gjelder offentlige tilskuddsordninger. Ordninger er enten spisset mot frivilligheten eller de profesjonelle. Fylkeskommunen ser verdien av et større samarbeid, men har i dag ikke de gode virkemidlene til å støtte det. Her tenker vi at regionale kulturfond kan være en god løsning for å styrke samarbeidet mellom den profesjonelle og frivillige kulturen.

- Hvordan kan et regionalt kulturfond innrettes for å supplere og ikke overlape ordninger som allerede finnes?

- Hvordan kan et regionalt kulturfond innrettes på en måte som minimerer de administrative byrdene?

Et regionalt kulturfond må være et supplement til det nasjonale kulturfondet. Fondet bør innrettes på en måte som gir gode muligheter for regionale tilpasninger. Det bør settes av tilstrekkelig med midler, slik at det blir en reell mulighet for aktivitet og utvikling på kulturområdet i regionene.

Fylkeskommunene forvalter i dag ulike offentlige virkemidler, både statlige og fylkeskommunale. Vi har god kompetanse på og kunnskap om regionalt og lokalt kultur- og samfunnsliv. I tråd med intensjonene i regionreformen, bør fylkeskommunene få et større ansvar i utviklingen av kunst- og kulturtilbudet i regionene og dermed en sentral rolle i forvaltningen av regionale kulturfond. Vestfold og Telemark fylkeskommune ønsker å delta aktivt i det videre arbeidet med hvordan regionale kulturfond bør innrettes og administreres.